58. Muhu–Väina -regatta

PERJANTAI-ILTAPÄIVÄNÄ lähdimme Helsingin Pyysaaresta Tallinnaan kevyessä lounaistuulessa. Saavuimme Piritaan, Kalevi Jahtklubin satamaan, lauantai-aamuna tiheässä sumussa. Iltapäivällä tehtiin veneeseen täydennysvarustelua; saimme mm. lainaksi karttaplotterin, joka osoittautuikin kullan arvoiseksi.

Regatan lähtöpaikassa, Lennusatamassa, oli mittaukset ja varusteiden tarkastus. Vaadittiin mm. vakuutuksen vastuusumman todistus (min. 200 000 €), tutkavahvistin rikiin ja valot pelastusliiveihin. Illalla oli Tallinnan meripäivien illanviettoa noin 700 regattamiehistön voimin ja monen orkesterin säestämänä.

1. Tallinna ring 19.7

Ensimmäiseen starttiin lähtivät folkkarit ensimmäisinä noin 12m/s vastaiseen länsituuleen. Meillä oli vahvistuksena Mikkun 17-vuotias poika Kristjan Köösel, taitava purjehtija. Kierrettiin pari tuntia Tallinnanlahtea edestakaisin kryssailevan ison eskaaderin joukossa, maalissa olimme 8.

2. Tallinn–Kärdla 19.–20.7.

Varsinaiselle matkaosuudelle kohti Hiidenmaan Kärdlaa lähdettiin klo 15 edelleen kovassa tuulessa ja aallokossa.

F-172 Lipla osallistui ensimmäisenä suomalaisena folkkarina 58. Muhu–Väina -regattaan 18.–25.7.2015. Mikk Köösel oli monesti houkutellut mukaan ja nyt päätettiin ex tempore lähteä. 130 osallistujasta 11 oli folkkareita.

Porukka hajosi kryssien enemmän ja vähemmän kauas rannikosta. Pian tuli pimeääkin eikä muita veneitä juurikaan erottanut. Kristjan hallitsi plotterin ja hoiti navigoinnin. Pian huomasimme, että olimme lähteneet soitellen sotaan: olisi pitänyt pakata patjat ja vaatteet vedenpitävästi. Aallot lensivät päin miehistöä ja sitloodan sisään. Vesi virtasi limejä pitkin ruffin penkeille ja kasteli lähestulkoon kaiken.

Osmansaaren jälkeen alkoi valjeta, sade loppui ja tuuli moinasi. Samalla me folkkarit kasaannuimme varsin lähelle toisiamme. Saapuessamme Kärdlaan vievän karikkojen reunustaman väylän ensimmäiselle poijulle olimme jonossa 3., mutta sitten nousi taas kova vastatuuli, sade ja sumu.

Oli oltu toista vuorokautta yhtämittaisesti liikkeellä, joten väsymys alkoi painaa. Vihdoin noin klo 15 ilmestyi sumun seasta iloinen näky: maalilinjan vene ja poijut. Olimme maalissa 5., mutta Kärdlan satamaan oli vielä ainakin viisi mailia matkaa.

Pitkään aikaan ei ole satamaan pääsy tuntunut niin hyvältä. Oli suorastaan luksusta päästä maihin kävelemään ja sataman lämpimään saunaan 28 tunnin purjehduksen jälkeen. Varusteet kuivuivat tuulessa ja ilta-auringossa veneen kannella. Satamassa oli pieni juhlatuokio, kun jaettiin kahden